

Arrest

nr. 305 150 van 19 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 8 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. KELCHTERMANS *loco* advocaat P. STAES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen sinds augustus 2018 in België verblijft en het voorwerp was van meerdere terugkeer- en verwijderingsbeslissingen, kreeg op 5 september 2023 opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Tevens werd er een inreisverbod opgelegd.

1.2. Op 2 februari 2024 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 6 februari 2024 werd de beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

1.3. Op 26 maart 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die op 27 maart 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 02/02/2024
Overdracht CGVS: 20/02/2024

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. U werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) in het Amhaars gehoord op 8 maart 2024 van 10u26 tot 14u50 in het gesloten centrum te Merksplas. Tijdens het onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die de Amhaarse taal beheerst.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Amhara etnie. U bent geboren op [...] augustus 1984 in Gojo, in de Oromia regio en verhuisde als kind naar Addis Abeba. Tot het 7e leerjaar woonde u in het huis van uw grootouders in de wijk Asko, samen met vele andere familieleden, zoals ooms, tantes en neven. Daarna ging u terug bij uw ouders gaan wonen, toen die van Gojo waren verhuisd naar Addis Abeba in de wijk Winget. Toen u nog bij uw grootouders woonde sliep u samen met uw neven op één kamer en in hetzelfde bed. Op een keer, toen u ongeveer 10 à 14 jaar was, raakte uw oudere neef M.(...) D.(...), die 27 jaar was en ook de kamer deelde met u, u aan aan uw intieme delen en probeerde hij seks te hebben met u. Hierdoor begon u voor het eerst een bewustwording te krijgen dat u homoseksueel was. Later studeerde u architectuur aan de Unity Universiteit in Addis Abeba. Overdag werkte u in een consulting bureau Civita als architectuur designer en 's avonds volgde u les. Op het transport ontmoette u F.(...) T.(...), een architectuurstudent die drie jaar jonger was en uw hulp vroeg bij zijn schoolprojecten. Om F.(...) te helpen met zijn projecten na uw avondlessen, bleef u soms bij hem thuis overnachten. Op een keer, ongeveer 6 maanden nadat u hem ontmoet had, hadden jullie wat gedronken en probeerde u F.(...) op een intieme manier aan te raken. F.(...) werd boos en stuurde u weg. U verontschuldigde zich bij F.(...), en na een tijdje contacteerde F.(...) u opnieuw om hem te helpen met zijn schoolprojecten. U ging opnieuw bij hem overnachten en probeerde hem opnieuw aan te raken. Deze keer liet F.(...) het wel toe. Jullie begonnen een relatie en waren ongeveer 2 jaar samen. Op een dag was u thuis bij F.(...) in zijn ouderlijk huis; Jullie hadden teveel gedronken en waren seks aan het hebben in de woonkamer, toen plots zijn ouders binnenkwamen en jullie betrapten bij de daad. Hierna werd u geslagen door F.(...)'s familie en door de bureu. U werd vervolgens gearresteerd door de politie die in de buurt was. U werd 1 nacht vastgehouden en vrijgelaten op borg. U weet niet wat er met F.(...) is gebeurd en heeft sindsdien niets meer over hem vernomen. Een politieagent die uw vader kende lichtte uw vader in over het betrapingsincident, uw vader die heel conservatief en religieus is. Uw vader huurde vervolgens mannen in die u hebben aangevallen en zodanig ernstig hebben toegetakeld dat u bewusteloos geraakte en pas in het ziekenhuis wakker werd. Hierna logeerde u bij een schoolvriend P.(...) G.(...). Na ongeveer 3 maanden kreeg u schrik dat P.(...) vermoedens begon te krijgen over uw geaardheid en kocht u een vals paspoort via een smokkelaar om Ethiopië mee te kunnen verlaten. U vertrok in 2018 en kwam in september 2018 aan in België. Initieel probeerde u naar Verenigd Koninkrijk (VK) te gaan, waar uw nicht "M.(...)" woonde.

Op 27 mei 2020 werd u onder de alias E.(...) D.(...) (geboren [...] augustus 1994 te Asab, Eritrea) in België aangehouden op verdenking van mensensmokkel- vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden en vastgehouden in de gevangenis van Dendermonde. U werd vervolgens op 15 juni 2021 veroordeeld voor mensensmokkel met verzwarende omstandigheden in de periode van 6 augustus 2019 tot 27 mei 2020, waarbij u een rol speelde in de smokkel van 53 slachtoffers. Daarnaast werd u ook schuldig bevonden aan het deel uitmaken van een vereniging die werd opgericht met het oogmerk om misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien tot vijftien jaar of langer, met name een vereniging die zich bezig hield met mensensmokkel. Voor deze twee bewezen feiten werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 424.000 euro, waarvan een deel van de geldboete (324.000 euro) u met uitstel werd verleend voor een periode van drie jaar. Op 05 september 2023 werd u vrijgelaten uit de gevangenis van Dendermonde en voor de Dienst Vreemdelingenzaken weerhouden onder bijlage 13septies teneinde u te verwijderen van het Belgische grondgebied. Na identificatie en bevestiging dat u werkelijk A.(...) A.(...) T.(...) heet, geboren op [...] augustus 1984, met de Ethiopische nationaliteit, werd uw repatriëring voorbereid naar Ethiopië. In dit kader werd u naar het gesloten centrum van Merksplas gebracht en er stond een repatriëringsvlucht gepland op 31 januari 2024. Op 02 februari 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Ethiopië gedood te worden door uw familie of de maatschappij omdat u homoseksueel bent. Daarnaast verklaart u in Ethiopië niet vrij te kunnen leven vanwege uw geaardheid.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Zo verklaarde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud door het CGVS dd. 08/03/2024 dat u oorproblemen heeft en slecht hoort (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 08/03/2024 (hierna NPO) p. 3-5). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er door de tolk extra luid gesproken zodat u hem goed kon verstaan.

Daarnaast werd u er door de protection officer ook op gewezen dat u het zeker altijd moest aangegeven als u iets niet goed had gehoord, zodanig dat zo nodig een vraag kon herhaald worden. Op verschillende momenten tijdens het persoonlijk onderhoud werd u bovendien door de protection officer gevraagd of u nog steeds alles goed hebt begrepen, waarop u bevestigend antwoordde. Verder kan uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijken dat er zich geen verdere problemen stelden tijdens het persoonlijk onderhoud, en gaf u aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat u alles goed had begrepen (NPO p.18, 30). Na afloop van het persoonlijk onderhoud stuurde u, ter staving van uw verklaringen over uw gehoorproblemen via mail een medisch document op waaruit blijkt dat u al zes jaar aan chronische otitis lijdt en last heeft van recidiverende oorloop met gehoorverlies. Uit dit document kan echter niet blijken dat de steunmaatregelen genomen door het CGVS niet afdoende waren. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-Generaal merkt vooreerst op dat uw algemene geloofwaardig reeds ernstig wordt aangetast door het feit dat u van bij het begin van uw contacten met de Belgische instanties niet de waarheid hebt gesproken over uw werkelijke identiteit.

Zoals blijkt uit het administratieve dossier, hanteerde u in België immers jarenlang een alias onder de naam "E.(...) D.(...)", geboren op [...] augustus 1994 te Asab, van Eritrese nationaliteit, of een versie hiervan ("E.(...) D.(...)", geboren [...]08/1994 van Eritrese nationaliteit; "E.(...) D.(...)", geboren [...]08/1994 van Eritrese nationaliteit; "E.(...) D.(...)", geboren [...]10/1994 van Eritrese nationaliteit; "E.(...) D.(...)", geboren [...]10/1992 van Eritrese nationaliteit, "E.(...) D.(...)" geboren [...]10/1994 van Eritrese nationaliteit; "H.(...) G.(...)", geboren [...]08/1994 van Eritrese nationaliteit). Uiteindelijk kon u op basis van externe informatie en zonder enige medewerking van uw kant door de Belgische instanties geïdentificeerd worden als T.(...) A.(...) A.(...), geboren op [...] augustus 1984 te Gojo, Ethiopië. U bevestigde deze identiteit (NPO p. 7). Verder legde u geen enkel document voor ter staving van uw identiteit, reisweg of vluchtrelaas hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid.

Uw identiteit blijkt voorts eveneens uit een visumhit die op uw naam werd teruggevonden (zie informatie in administratief dossier). Uit deze informatie blijkt dat u op 12 juli 2018 een visumaanvraag deed om naar Duitsland te reizen, op grond van uw Ethiopisch paspoort, afgeleverd op 28 februari 2018, een zevental maanden voor uw beweerde vertrek uit Ethiopië. Hoewel u verklaarde nooit in het bezit te zijn geweest van een Ethiopisch paspoort, en voor uw vertrek uit het land gebruik zou hebben gemaakt van een vals paspoort, met daarin uw eigen naam en foto (zie 'Verklaring DVZ', punt 33), dient te worden vastgesteld dat u dit paspoort reeds verwierf in februari 2018, uw correcte identiteitsgegevens vermeldt, en de echtheid van dit paspoort klaarblijkelijk niet in vraag werd gesteld door de Duitse autoriteiten die u op 13/07/2018 een Schengenvisum afleverden in dit paspoort. Eveneens dient eraan herinnerd dat u voor de politiediensten op 06/08/2020, nog volhield dat u E.(...) D.(...) heet en de Eritrese nationaliteit bezit, maar u wel betaald heeft voor een Ethiopisch paspoort op naam van A.(...) A.(...) T.(...) (zie Vonnis Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde DE[...], d.d. 15/06/2021, blad 17, punt 17.2). Deze vaststellingen, alsook het gegeven dat u tijdens uw jarenlange verblijf in België verschillende manifest leugenachtige verklaringen aflegde over uw identiteit, en uw werkelijke identiteit – zoals deze ook blijkt uit uw Ethiopisch paspoort – met opzet verborgen hield, kan geenszins aangenomen worden dat uw Ethiopisch paspoort, waarmee u Ethiopië heeft verlaten, een vals paspoort zou zijn, zoals u beweert. Er kan aan deze verklaring dan ook geen geloof worden gehecht.

Voorts dient vastgesteld dat u pas op 2 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende, dit hoewel u reeds in september 2018 aankwam in België, en pas nadat een eerste poging ondernomen werd om u naar Ethiopië te repatriëren.

U verklaarde – weinig ernstig – geen verzoek om bescherming te hebben ingediend gedurende deze 5 à 6 jaren, omdat u naar het Verenigd Koninkrijk wou reizen (NPO p.6). Deze vaststelling hypothekeert in negatieve zin de ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging'. Immers, van iemand die werkelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert in het geval deze naar zijn of haar land van nationaliteit –en herkomst zou terugkeren, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze zijn of haar nood aan internationale bescherming zo snel mogelijk – binnen de termijn van het redelijke – kenbaar zou maken aan de autoriteiten waarbij hij deze internationale bescherming verzoekt. Dit is in casu geenszins het geval.

U verklaarde dat u de Ethiopische nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd en vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele

oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door u geschetste Ethiopische context aannemelijk te maken.

Ten eerste zijn uw verklaringen over de ontdekking en bewustwording van uw homoseksualiteit niet overtuigend. U werd gevraagd om concrete situaties te beschrijven die u deden beseffen dat u bent aangetrokken tot personen van hetzelfde geslacht. Hierop beschreef u een situatie waarbij u als tien à veertienjarige bij uw grootouders woonde, waar u een kamer deelde met tien tot vijftien andere neven, en waar u met vier van uw neven in hetzelfde bed sliep. U verklaarde "En toen waren er neven die groot waren, die waren dronken en die raakten mij, mijn orgaan, mijn penis en zo aan, en zo op die manier kwam ik terecht in die activiteiten, op die manier is het begonnen, en die aantrekking is toen op die manier begonnen" (NPO p. 13-14). U gevraagd om meer uitleg te geven over hoe dit zich verder heeft ontwikkeld, verklaarde u slechts in nogal vage bewoordingen "en nadien had ik geen andere relatie ofzo, met niemand totdat ik die jongen van mijn school heb ontmoet, en door samen opdrachten en projecten te doen, en samen te drinken en te ontspannen, op die manier is die aantrekking begonnen." U gevraagd om nog meer te vertellen, om nog andere situaties en ervaringen te beschrijven die u tot het besef deden komen dat u tot mannen bent aangetrokken, verklaarde u vaagweg "wat ik heb meegemaakt toen ik jong was, is wat ik jullie heb verteld, en de rest is mijn ervaring met ervaring" (NPO p. 16). U gevraagd of er concrete aanleidingen waren of bepaalde gebeurtenissen die u tot de conclusie deden komen dat u tot mannen bent aangetrokken, verklaarde u in zeer algemene en oppervlakkige bewoordingen: "ik denk dat het een invloed is van wat is gebeurd toen ik jong was. Die opvoeding" Waarmee u opnieuw verwees naar de situatie waarbij u bij uw grootouders met jongens in hetzelfde bed sliep (NPO p.17). Het feit dat u slechts één concrete situatie kan aanhalen in uw bewustwording van uw seksuele oriëntatie totdat u een relatie bent begonnen met uw medestudent, geeft geen blijk van een doorleefde individuele ervaring en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid. Uw verklaringen omtrent uw bewustwording, die u zelf kadert in uw 'opvoeding' en de door u beschreven seksuele aanrakingen door uw neven zijn bovendien uiterst vaag, oppervlakkig, inconsistent en geven geen blijk van een doorleefd en reëel denkproces. U verklaarde dat er neven waren die groot waren, die dronken waren en u aanraakten. U gevraagd welke neven dit waren, verklaarde u vaagweg "zijn familie, van mijn grootouder, geen echte neven van mijn ooms en zo, maar een beetje"(NPO p. 13) U hun namen gevraagd, geeft u slechts één naam, namelijk M.(...) D.(...). Nochtans verklaarde u met maar liefst tien tot vijftien neven een kamer te delen en zelfs met 4 neven in één bed te slapen. Ook verklaarde u initieel ook dat er "neven" – meervoud – waren die u aanraakten. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat u maar één naam geeft. U gevraagd welke andere neven dat nog deden, verklaarde u "die andere neven waren niet zo, maar we sliepen samen. Degene die mij aanraakte was M.(...), maar die jongens raakten elkaar ook." (NPO p.14). U gevraagd welke jongens dit dan waren verklaarde u vaagweg en de vraag enigszins ontwijkend "er waren verschillende bedden, en we sliepen met vier of drie jongens in één bed" U gevraagd om de namen te geven van de andere jongens die elkaar aanraakten, verklaarde u, na wat nadenken, dat u maar twee mensen kent M.(...) D.(...) en K.(...) G.(...) (NPO p.14). U gevraagd of er nog anderen waren, verklaarde u "ja, maar de namen, we waren met meer dan tien, vijftien ofzo. Is de vraag de mensen die zo aanrakingen doen"? Vervolgens verklaarde u dat enkel M.(...) en K.(...) degenen waren die jongens aanraakten. U gevraagd om alle namen van de mensen die met u op de kamer sliepen te overlopen, slaagt u er niet in om alle namen op te noemen (NPO p. 15). Het komt weinig geloofwaardig over, indien u werkelijk tot uw veertien jaar bij uw grootouders verbleef waarbij u de kamer deelde met uw andere neven, die klaarblijkelijk de context vormde voor uw homoseksuele bewustwording, dat u niet vlotjes al de namen van uw familieleden zou kunnen opsommen. Het feit dat u aarzelend en na aandringen van de PO slechts enkele namen van uw neven kan opsommen wekt de indruk dat de door u beschreven situatie gefabriceerd is en geen werkelijke doorleefde ervaring is. De door u beschreven situatie waarbij uw 27-jarige neef M.(...) u als tien/veertienjarige op een seksuele manier aanraakte, in een kamer die u deelde met minstens tien andere neven, en waarbij er ook andere neven elkaar op een seksuele manier aanraakten, komt verder weinig plausibel over en staat in fel contrast met de door u beschreven familiale context en normen. Zo verklaarde u immers dat het in de context waarin u opgroeide "abnormaal" was dat jongens elkaar op die manier aanraakten en dat u het enkel gewoon was om te zien dat uw vader en moeder van een verschillend geslacht zijn (NPO p.15-16). Bovendien verklaarde u dat uw vader heel conservatief en religieus was en dat uw grootouders dezelfde mentaliteit hadden. Hoewel u in die tijd nog niet over homoseksualiteit had gehoord, verklaarde u wel al iets gehoord te hebben van iemand die werd gevonden toen hij naar een porno van homo's keek en die werd afgestoten in de maatschappij (NPO p. 16). Dat uw oudere neven dan ook in deze context zulk normafwijkend gedrag zouden stellen, en dat u zich hierbij geen enkele vragen stelde komt heel ongeloofwaardig over. Verder, wanneer u gevraagd werd hoe het kwam dat uw 27 jarige volwassen neef nog

steeds de kamer moest delen met zijn 10-jarige neefjes, kon u hier geen bevredigende verklaring op geven en verklaarde u slechts "het was toen gewoon, we sliepen zo samen" (NPO p. 15).

Behalve uw vage en oppervlakkige verklaringen over de context van uw homoseksuele bewustwording, blijkt uit uw verklaringen ook op geen enkele manier een doorleefd denkproces die u tot het besef deden komen dat u homoseksueel bent. U door de protection officer gevraagd hoe u reageerde op de aanrakingen door uw oudere neef, verklaarde u "Zwijgen. je had geen ander gevoel" U gevraagd om te beschrijven waar u aan dacht, wat er door u heen ging, verklaarde u "ik was bang, ik had angst en ik kon maar zwijgen, en die kwamen meerdere keren, dronken" U gevraagd waarom u bang was, kon u dit echter niet verder duiden. U verklaarde slechts "ik kan dat niet weten waarom ik bang was" en u verklaarde "ik kon niet beseffen of weten wat hij mee bezig was" U gevraagd om dit verder te duiden, verklaarde u "ik bedoel, hij probeert mijn penis aan te raken, hij probeert dat sterker te maken, en hij probeert mijn penis in zijn anus te steken en hij had gedronken en ik zag allemaal wat hij aan het doen was, maar ik wist niet waar hij mee bezig was, ik besepte niet wat hij wilde" (NPO p. 14-15). U gevraagd waarom u wilde zwijgen over deze gebeurtenis, verklaarde u "ik weet niet waarom ik moest zwijgen, dat kan omdat ik klein was of omdat ik bang was, ik weet het niet" (NPO p. 15). U gevraagd waarvoor u dan schrik had, verklaarde u "ik was ook niet, ik kon niet weten wat hij aan het doen was. Ik was benieuwd." (NPO p. 16). U verklaarde verder "in die tijd was ik nog jong, ik was niet klaar voor seksuele gemeenschap en zo en voor mij was dat raar" (NPO p. 15). Uit uw verklaringen blijkt op geen enkele manier hoe u deze situatie van seksuele aanrakingen door uw neven linkt aan uw eigen homoseksuele bewustwording. Uw verklaringen over het denkproces dat u hierbij had zijn bovendien zodanig op de vlakte dat ze geen blijk geven van een doorleefde ervaring. Het feit dat u niet verder kon uitleggen waarom u bang was, en het feit dat u verklaarde dat u "niet kon beseffen waar uw neef mee bezig was", geeft allerminst blijk dat u zich werkelijk bewust werd van uw homoseksuele geaardheid. Zelfs al zouden de aanrakingen door uw neef misschien het startpunt vormen van uw eigen bewustwordingsproces als homoseksueel, het feit dat u maar één situatie kan aanhalen en verder geen enkele andere specifieke, doorleefde en individuele situaties of ervaringen kan beschrijven over hoe uw homoseksuele bewustwording zich vandaaruit zou hebben ontwikkeld, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw voorgehouden seksuele oriëntatie.

Daargelaten dat u op geen enkel moment een reëel en doorleefd bewustwordingsproces kon beschrijven als homoseksueel, dient ten tweede te worden opgemerkt dat u ook rond uw eerste en enige homoseksuele relatie geen doorleefde en overtuigende verklaringen kon afleggen. U verklaarde dat u in uw hele leven één relatie hebt gehad, namelijk een relatie van twee jaar met een jongen genaamd F.(...) T.(...). U vertelde dat u F.(...) had leren kennen omdat hij een medestudent was op de school waar u architectuur studeerde. F.(...) was drie jaar jonger dan u en had u – als meer ervaren student – om hulp gevraagd om hem te helpen met zijn schoolprojecten (NPO p.12). U gevraagd om te beschrijven hoe uw relatie met F.(...) is begonnen en om uw relatie te beschrijven, antwoordde u het volgende: "Dus op school hadden we een project samen, een opdracht en ik was beter in design, en hij was goed in modelleren, dus onze groep was goed één. En tijdens onze opdracht, we sliepen bij zijn ouders thuis, en tijdens onze opdracht, ons project gingen we ook iets drinken, ontspannen, en we sliepen op hetzelfde bed. En de eerste keer was omdat we gedronken hadden, we raakten elkaar aan. Zijn eerste reactie was niet positief. En ik vroeg hem, en ik verontschuldigde me, ik zei sorry, en hij zei "het is geen probleem", en op die manier is het begonnen. Sinds toen is de relatie begonnen." (NPO p.19). Het dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over hoe uw relatie met F.(...) is begonnen vaag en oppervlakkig zijn, en bovendien verschillende inconsistenties bevatten. Zo verklaarde u initieel dat u F.(...) leerde kennen op school, via een opdracht om een groepswork te doen (NPO p.12). Ook in uw beschrijving, zoals hierboven vermeld, verklaarde u dat u samen met F.(...) een project had op school in groep. U verduidelijkte zelfs dat uw groep complementair was samengesteld omdat u goed was in design en F.(...) goed in modelleren (NPO p. 19). Echter, wat later tijdens het persoonlijk onderhoud wijzigt u uw verklaringen en verklaart u plots dat F.(...) een individueel project had en dat u hem gewoon hielp met dit project, bovendien verklaarde u dat u hem had leren kennen op het transport (NPO p.19). U gevraagd over welke periode u F.(...) hielp met zijn project, antwoordde u vaagweg "tot het einde, totdat we betrapt zijn". U gevraagd om te verduidelijken over welke periode dit was, verklaarde u opnieuw vaagweg "in die twee jaar tijd dat we samen waren" U vervolgens nogmaals gevraagd hoelang de periode van het project zelf was, verklaarde "elk semester is er een nieuw project" U nogmaals gevraagd hoelang u hem bij zijn project hebt geholpen, verklaarde u "tot het einde, ongeveer 4 maanden één project", waarbij u nog steeds geen duidelijkheid verschaft over de periode dat u F.(...) hielp met zijn project. U gevraagd hoe vaak u met F.(...) afsprak om hem te helpen met zijn project, verklaarde u opnieuw in vage termen "ik spendeer mijn tijd meestal bij hem". U gevraagd om een indicatie te geven hoe vaak dit is, verklaarde u "Het is moeilijk voor mij om nu die tijd dagen te geven, maar laten we zeggen meestal" (NPO p.19). De eerste drie maanden na uw ontmoeting met F.(...) zagen jullie elkaar enkel op het transport. Pas in het tweede trimester, 6 maanden na jullie eerste ontmoeting ging u een eerste keer bij hem thuis logeren om aan zijn project te werken omdat hij echt hulp nodig had bij zijn project en omdat het project moeilijker en moeilijker werd (NPO p. 22). Op een keer, toen u bij F.(...) bleef logeren, gingen jullie iets gaan drinken en ontspannen. Jullie hadden gedronken en lagen in hetzelfde bed en u probeerde hem aan te raken op zijn lichaam in een poging

om seks te hebben. F.(...) reageerde boos en stuurde u weg van zijn huis. Een tijd later verontschuldigde u zich, en aanvaardde F.(...) uw excuses (NPO p. 23). Uit uw verklaringen rond uw poging om F.(...) aan te raken en seks met hem te hebben, blijkt niet de minste reflectie over uw gedrag in een sociale en maatschappelijke context waar seksuele activiteiten tussen twee mannen niet wordt aanvaard en zelfs strafbaar is, en waar homoseksualiteit an sich een ontzettend taboe onderwerp is, zoals u zelf ook verklaarde (NPO p.16, 18). U verklaarde eerder tijdens het persoonlijk onderhoud "ik wil zijn zoals wie ik ben en daar is er veel risico, wat wij daar deden was niet in het openbaar zoals we wilden, maar voorzichtig, verbergen" (NPO p.13). Uit uw verklaringen omtrent uw eerste poging om seks te hebben met F.(...) blijkt daarentegen niet de minste voorzichtigheid, noch reflectie rond het risico dat u nam. U gevraagd om meer context te geven over uw poging om F.(...) aan te raken, verklaarde u louter "we waren dronken, en we sliepen in hetzelfde bed." (NPO p. 22). U gevraagd waarom u hem probeerde aan te raken, gelet immers op het risico dat u daarmee neemt, blijkt opnieuw een weinig doordachte reflectie en verklaarde u enkel "dat weet ik niet, misschien zoals ik daarnet heb verteld is het een invloed van mijn jeugd, wat er toen was gebeurd." U gevraagd wat u met de aanraking wilde bereiken, verklaarde u "het is een gevoel vanbinnen, en het was om seks te hebben" Bovendien verklaarde u dat het de eerste keer was dat u probeerde om iemand op die manier aan te raken. U gevraagd wat u deed beslissen om dat toen te proberen, verklaarde u "dat kan misschien van natuur zijn, mijn hartslag verhoogde, we hadden toen ook gedronken, ik weet niet welk gevoel van binnen dat was". U gevraagd hoe u dacht dat F.(...) zou reageren, verklaarde u "het was maar een poging van mij, ik heb het geprobeerd, hij was boos, ik moest weg van hem" U gevraagd om welke reden u dacht dat het oké was om het te proberen bij F.(...), gelet op het taboe in de maatschappij en het feit dat dit niet aanvaard wordt, verklaarde u "ik was toen dronken en dat kan ook een invloed zijn van wat is gebeurd toen ik jong was, of van de natuur" (NPO p. 23). Uit geen enkele van uw verklaringen blijkt ook maar enige reflectie over het risico dat u nam, of over hoe F.(...) mogelijks zou reageren op uw seksuele avances. Uw loutere bewering dat u dronken was, biedt in deze geen verschooning, aangezien deze hele situatie en het feit dat F.(...) boos reageerde toch ten minste een zekere gedachtestroom moet hebben teweeggebracht bij u als homoseksueel in een homofobe context, zelfs al was u minder geremd door het feit dat u dronken was. Het feit dat u deze poging hebt gewaagd zonder enige voorzichtigheid en zonder enige reflectie staat in fel contrast met uw eerdere verklaringen dat u het moeilijk vond om iemand te vinden, omdat het taboe is en mensen niet open zijn om er iets over te zeggen en dat het een risico is, en dat er veel risico is om te zijn wie u bent en dat u voorzichtig en verborgen en niet openbaar kan beleven (NPO p.13,18). Over hoe uw relatie met F.(...) dan uiteindelijk is begonnen, zijn uw verklaringen opnieuw weinig overtuigend. Nadat u uw excuses had aangeboden, vroeg F.(...) u opnieuw om hem te helpen met zijn projecten. U deed vervolgens voor een tweede keer een poging om F.(...) aan te raken (NPO p.23). Ook rond deze tweede poging blijkt uit uw verklaringen niet het minste denkproces, noch kon u deze poging op een concrete en geïndividualiseerde manier contextualiseren. U verklaarde slechts "nadat hij mijn excuses aanvaardde, ik naderde hem op dezelfde manier, door het project om hem te helpen, en op die manier heb ik nog opnieuw geprobeerd, en hij aanvaardde." en "ik heb geprobeerd met hem seks te hebben, en hij aanvaardde het" (NPO p. 23). U gevraagd om meer context te geven, om uit te leggen hoe u de toenadering tot F.(...) hebt aangepakt, wetende dat hij de eerste keer boos op u was geworden, komt u niet verder in uw verklaringen dan "dus het ging zo, we deden het project samen, we sliepen samen, en op die manier is de seks begonnen" en "zoals ik jullie daarnet zei, we gingen samen ontspannen, we drinken samen, we sliepen samen, op die manier is de zaak begonnen" (NPO p .23). Dat u zomaar, zonder na te denken, herhaaldelijk seksuele avances maakt naar uw medestudent, zonder dat u enig idee heeft hoe hij hier op zal reageren, valt niet te rijmen met de homofobe Ethiopische maatschappelijke context, waar u maar al te goed van op de hoogte was. Uit uw verklaringen blijkt niet de minste voeling met de situatie van homoseksuelen in de Ethiopische context, hetgeen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden geaardheid ondergraaft.

Verder kan nog worden opgemerkt dat ook over uw relatie met F.(...) zelf, u geen doorleefde en geloofwaardige verklaringen kon afleggen. Hoewel u verklaarde twee jaar lang een relatie te hebben gehad met F.(...) en verliefd op hem te zijn geweest, was uw beschrijving van uw relatie met F.(...) uiterst oppervlakkig. U beschreef uw relatie als "voor mij was dat een goeie relatie, een verborgen relatie, maar een goeie" U gevraagd om uit te leggen wat een goeie relatie voor u inhield, verklaarde u in heel algemene termen "ik bedoel ik was gelukkig bij hem" U gevraagd om te beschrijven wat uw relatie inhield, wat jullie samen deden, en welke diepgaande gesprekken u voerde, komt u niet verder dan enkele vage en oppervlakkige verklaringen, als "samen ontspannen, we gingen samen naar school en we sliepen samen" en "we praatten over veel dingen, wat nog"(NPO p. 24). U verklaarde dat F.(...) ook homoseksueel was, doch weet niets over zijn bewustwording en verklaarde dat dit ook nooit een thema was dat jullie bespraken. Verder wist u ook niets over eventuele eerdere relaties die F.(...) gehad heeft (NPO p. 24-25). Gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u hierover nooit met elkaar hebt gepraat. Het is niet geloofwaardig dat u tijdens uw amoureuze relatie met F.(...) die twee jaar duurde nooit enige interesse hebt getoond voor de ontdekking door uw partner van zijn homoseksualiteit, een moment dat in zijn leven toch een bijzonder belangrijke rol speelt. Het feit dat dit

klaarblijkelijk nooit een gespreksonderwerp was bij jullie, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder verklaarde u over uw relatie met F.(...), dat u niet wilde dat andere mensen zouden weten dat jullie een relatie hadden, en dat jullie voorzichtig moesten zijn. Echter, wanneer de protection officer u vragen stelde over wat jullie hierover bespraken en hoe jullie dan "voorzichtig" waren, kon u dit niet concreet uitleggen en verklaarde u slechts "(...) dat we deden zoals de anderen" en "dat we ook tijdens onze babbel, niet over de zak praten, normaal die maatschappij, de anderen kunnen niet denken dat we zo een relatie hebben. Dus we hadden geen speciale voorzichtigheid nodig"(NPO p. 25). Uw verklaring dat "u deed zoals de anderen" en dat u "geen speciale voorzichtigheid nodig had" staat in fel contrast met uw beschrijving van het incident waarbij u en F.(...) werden betrappt door zijn ouders terwijl jullie seks hadden in de woonkamer (NPO p.12). Indien u werkelijk een verborgen relatie had met F.(...) en op verschillende manieren "voorzichtig" moest zijn, kan toch verwacht worden dat u hieromtrent concrete en persoonlijke voorbeelden kan geven. Het feit dat u hier niet in slaagt, en bovendien enkel incidenten vermeld waarbij u net het tegenovergestelde gedrag vertoont van voorzichtigheid en verborgenheid is een inconsistentie die de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder in de verf zet.

Van iemand die beweert homoseksueel te zijn, en zijn homoseksualiteit heeft moeten gewaarworden en beleven in een context die hiertegenover uiterst vijandig staat, kan verwacht worden dat u doorleefde verklaringen aflegt over uw eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen, relaties en de eigenheid van uw homoseksualiteit, wat dit voor u en uw omgeving heeft betekend, niet in het minst in verhouding tot een maatschappij en omgeving waar homoseksualiteit niet geaccepteerd wordt en waar dit zelfs strafbaar wordt gesteld. Zoals hierboven werd vastgesteld bleken uit uw verklaringen echter geen doorleefde, persoonlijke en diepgaande ervaringen, noch enig denkproces over uw seksuele oriëntatie binnen een homofobe context, waardoor het CGVS dient te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden homoseksualiteit en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Gelet op de voorgaande vaststellingen kan het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet worden aangenomen.

Ter staving van uw verzoek legde u via mail een document neer dd. 11/09/2023 met een overzicht van uw medische opvolging, te beginnen bij uw verblijf in de gevangenis in België. Uit dit document blijkt dat u in België sinds mei 2020 medisch werd opgevolgd. Uit de informatie blijkt dat u onder meer lijdt aan recidiverende oorloop, chronische otitis en trommelvliesperforatie met gehoorverlies als gevolg en dat een gehoortoestel is aangewezen. Verder blijkt nog dat u in het verleden verschillende medische problemen had tijdens uw verblijf in de gevangenis in België, zoals tandpijn, pijn in de onderbuik, pijn aan de testikels en penis, een scheur in de nagel, etc. Het document vermeldt verder ook nog de voorgeschreven ad hoc medicatie en covid-vaccinaties. Dit document toont uw medische opvolging in België aan en de behandelingen die u in België hebt gekregen, zoals een tandprothese, bepaalde medicaties, onder meer tijdens uw verblijf in de gevangenis, doch dit toont uw persoonlijke problemen ten aanzien van uw land van herkomst niet aan. Wat betreft de oorzaken van bepaalde van uw medische problemen, wordt in het document geen enkele link gelegd naar de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst. Waar u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw gehoorproblemen begonnen door het "ongeval" in uw land van herkomst, waarbij u door mensen werd aangevallen (NPO p. 3), dient te worden opgemerkt dat het medisch document weliswaar de fysieke schade vermeldt en dat u hiervan symptomen vertoont, maar dat dergelijk medisch document geen uitsluitel geeft over de omstandigheden waarin u de schade precies hebt opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Bovendien is een document slechts één element in het asielrelaas en de bewijswaarde hangt af van uw verklaringen en andere objectieve criteria. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u deze aanval kaderde in de context van een betraptingsincident, waarbij u door de ouders van uw homoseksuele partner werd betrappt (NPO p. 3, 11-12). Uit de hierboven gedane vaststellingen werd echter besloten dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw homoseksuele geaardheid, en bijgevolg ook niet aan de vervolgingsfeiten die eruit voortvloeiden. De medische vaststellingen doen dus niets af aan het feit dat de omstandigheden van uw problemen reeds ongeloofwaardig werd bevonden. Bovendien vermeldt het attest dat u reeds 6 jaar aan chronische otitis lijdt, waarbij de oorsprong van uw oorproblemen zich dus situeert in 2016, terwijl u Ethiopië verliet in 2018, drie maanden na de door u vermelde aanval (Vragenlijst CGVS- DVZ dd. 14/02/2024).

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen redenen zijn om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplicht namelijk niet dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot de uitsluiting van deze bescherming.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat: (...) c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden."

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, strafzaken, van 15 juni 2021 blijkt dat u veroordeeld werd tot een hoofdgevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 424.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, waarvan een deel van de geldboete (324.000 euro) met uitstel voor een periode van drie jaar (zie vonnis, p. 33), omwille van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. U werd eveneens vijf jaren ontzet uit de rechten, zoals voorzien in artikel 31 van het Strafwetboek. Tevens werd u schuldig bevonden aan het deel uit maken van een vereniging die werd opgericht met het oogmerk misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van 10 tot 15 jaar of langer, met name een vereniging die zich bezig hield met mensensmokkel.

Uit de resultaten van het uitgevoerde strafonderzoek is naar het oordeel van de rechtbank gebleken dat u deel uitmaakte van een bende van mensensmokkelaars en dat u persoonlijk betrokken was bij de mensensmokkel van transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk, van 53 slachtoffers in de periode tussen 6 augustus 2019 tot 27 mei 2020. De rechtbank twijfelt er niet aan dat u een actieve rol op zich nam bij de smokkelactiviteiten op de parking langs de E17 in Kruibeke waarbij u bovendien handelde met het oog op een direct of indirect vermogensvoordeel. De bende waarin u betrokken was opereerde op de parking langs de E17 in Kruibeke, waar het de toegang forceerde tot de laadruimte van vrachtwagens die richting het Verenigd Koninkrijk reden en transmigranten tussen de lading verstopte. Uit de tapgesprekken en het telefoononderzoek waarnaar wordt verwezen in het vonnis, blijkt dat u als smokkelaar fungeerde op de parking in Kruibeke, en hierbij onder andere instond voor het openen en sluiten van de vrachtwagens. U en de eerste beklaagde, waren degenen die de beslissingen namen aangaande de smokkelactiviteiten. U was ook betrokken bij het smokkelen van een zwangere vrouw en bestelde via een tussenpersoon voorwerpen om vrachtwagens te kunnen openen. Eveneens blijkt uit het politieel onderzoek, het aanhoudingsbevel dd. 27/05/2020 en het vonnis van de rechtbank dd. 15/06/2021 dat uw activiteiten een voorzetting vormden van de smokkelactiviteiten van een mensensmokkelorganisatie geleid door zekere 'B.' die in het kader van een eerder onderzoek naar mensensmokkel op 16 januari 2019 werd gearresteerd. Uit de tapgesprekken besproken in het vonnis dd.15/06/2021 blijkt immers dat u 45 personen van deze 'B.' smokkelde naar het Verenigd Koninkrijk, en vervolgens nog eens 25 nieuwe personen accepteerde voor 25.000 euro. In het aanhoudingsbevel wordt ook nog vermeld dat de parking langs de E17 sinds 05/02/2019 bijna dagelijks werd gebruikt om transmigranten op vrachtwagens te steken. U smokkelde de personen die eerder aan B. betaalden, in ruil zou u na de vrijlating van B. gratis naar het Verenigd Koninkrijk kunnen gaan. Samen met uw handlanger 'Z.', de eerste beklaagde in het vonnis dd.15/06/2021, besliste u mee wanneer er naar de parking zou worden gegaan en instrueerde u de transmigranten om zich via het openbaar vervoer naar de parking te begeven. U stond in voor de voorverkenning op de parking, u bepaalde samen met de eerste beklaagde in het vonnis welke vrachtwagen zou worden ingeladen en stond in voor het openen en sluiten van de vrachtwagens. Daarnaast zorgde u er ook voor dat jullie over het nodige werkmateriaal beschikten om de vrachtwagens gemakkelijker te kunnen openen. De rechtbank oordeelde eveneens dat er sprake was van verzwarende omstandigheden, met name dat u misbruik hebt gemaakt van de kwetsbare situatie van de slachtoffers, dat u het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebt gebracht, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, en dat het een daad betrof van deelneming aan vereniging van mensensmokkel.

Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausule vervat in artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf moet rekening worden gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf "ernstig" is in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de aard van de feiten in kwestie, de straf die u werd opgelegd en de motiveringswijze van de strafrechter blijkt ontegensprekelijk dat het om ernstige feiten gaat. Uit het vonnis blijkt dat u een belangrijke en actieve rol vervulde in een criminele bende die zich bezighield met grootschalige mensensmokkel. In totaal werd uw betrokkenheid bewezen geacht voor maar liefst 53 feiten van mensensmokkel in de periode van 6 augustus 2019 tot en met 27 mei 2020. Uw activiteiten bij de smokkelbende zijn geen geïsoleerde, eenmalige feiten, maar daarentegen de voorzetting van een reeds bestaand en georganiseerd mensensmokkelnetwerk. Het feit dat u over een periode van 296 dagen betrokken was bij de mensensmokkel van maar liefst 53 personen toont het repetitieve en structurele karakter aan van uw activiteiten. Met uw activiteiten vormde u ook een belangrijke schakel binnen de bredere mensensmokkel organisatie. U zorgde er immers voor dat de

activiteiten van de voormalige bendeleider 'B.' konden worden verdergezet, nadat deze laatste werd gearresteerd en in de gevangenis werd vastgehouden. Behalve de grootschaligheid en gewoonte van uw activiteiten, en het feit dat u met uw activiteiten op een structurele manier bijdroeg aan een georganiseerde criminele smokkelbende, dient ook te worden gewezen op het systematisch misbruik maken van de kwetsbare positie van de slachtoffers om de ernst van uw misdrijf te kwalificeren. Dit werd ook door de rechtbank aangehaald als een verzwarende omstandigheid. De slachtoffers zijn immers transmigranten, die illegaal verblijven in een vreemd land, de taal niet spreken, geen documenten hebben. Uit de tapgesprekken bleek bovendien dat er zelfs een zwangere vrouw werd gesmokkeld. Van deze weerloze slachtoffers, die omwille van hun zwakke en soms hopeloze situatie in hun land van herkomst gemakkelijk te overtuigen zijn met verhalen over het zogenaamde 'beloofde land', werden grote sommen geld gevraagd. Niet alleen maakte u misbruik van personen in een kwetsbare positie (zie vonnis, p. 28, punt 13), u bracht daarenboven ook hun leven in gevaar door hen te plaatsen tussen de lading van rijdende vrachtwagens en in koeltransporten. Dergelijke transporten zijn duidelijk niet zonder gevaar, aangezien de transmigranten tussen de lading zitten en deze ingeval van noodstop of een verkeersongeval kan verschuiven. De temperaturen in de koelwagens zijn bovendien volstrekt ongeschikt en rondt gevaarlijk en de zuurstof is er beperkt, met verstikkingsgevaar tot gevolg. De rechtbank kwalificeerde de feiten waarvoor u werd veroordeeld als zijnde zeer ernstig (zie vonnis, p. 31, punt 3.4) "Beklaagden zijn niets ontziende mensensmokkelaars. Hun enige doel en bekommernis is om op de kap van sukkelaars zoveel mogelijk geld te verdienen. Beklaagden werken de verdere uitbuiting van hen die op zoek zijn naar betere levensomstandigheden in de hand. In het land waar zij uiteindelijk stranden, wacht de slachtoffers vaak enkel een leven in de illegaliteit en uiterste marginaliteit, hetgeen onmiskenbaar een negatieve impact heeft op het economisch bestel (zwartwerk) en de Schatkist. Ook de arbeidsmarkt wordt verstoord en het asiel –en vreemdelingenbeleid wordt ondergraven. Tegen dergelijk maatschappelijk destabiliserend crimineel gedrag, dat getuigt van een gewetenloze en uiterst verwerpelijke mentaliteit, dient ter bescherming van de maatschappij in het algemeen en ter bescherming van de illegalen en het ter zake gevoerde beleid in het bijzonder, hard te worden opgetreden.", aldus het vonnis. Er werd u dan ook een gevangenisstraf van 40 maanden opgelegd, zonder uitstel en een zeer hoge geldboete (zie supra), waarvan u een deel met uitstel mocht betalen. U werd ook voor vijf jaren uit uw rechten ontzet. De ernst van de feiten, blijkt verder uit de zeer kwalijke praktijk van georganiseerde mensensmokkel, die onlosmakelijk verbonden is met menselijk leed en gepaard gaat met aanzienlijke risico's voor de slachtoffers, waarbij men er niet voor terugdeinst om de fysieke integriteit en het leven van de gesmokkelden in gevaar te brengen. .

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf. U werd voor bovenvermelde feiten immers veroordeeld door de Belgische strafrechter in het vonnis uitgesproken op 15 juni 2021. De rechtbank twijfelde er niet aan dat u een actieve rol op zich nam bij de smokkelactiviteiten op de parking langs de E17 in Kruibeke,. Hoewel u hiërarchisch iets onder eerste beklaagde in het vonnis fungeerde, was u samen met de eerste beklaagde degene die de beslissingen nam aangaande de smokkelactiviteiten, waaruit blijkt dat u dus wel degelijk een belangrijke rol had in het smokkelgegeven, en als mededader dient te worden beschouwd. De rechtbank oordeelde bovendien dat u handelde met het oog op een direct of indirect vermogensvoordeel, hoewel u dit laatste bij de rechtbank betwistte. De rechtbank wees er echter op dat het niet vereist is dat u telkens persoonlijk geld heeft ontvangen om te stellen dat u handelde "met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel". Het feit dat men rechtstreeks of via een tussenpersoon zijn medewerking verleent aan mensensmokkel volstaat om zich als mededader schuldig te maken aan de feiten. Zo werd onder meer verwezen naar de tapgesprekken waaruit bleek dat u de personen smokkelde die aan B. betaalden, en dat u dan zelf gratis naar het Verenigd Koninkrijk zou kunnen gaan; Dat u ook geld ontving voor uw aandeel in de smokkelactiviteiten bleek uit een gesprek tussen eerste beklaagde in het vonnis en een zekere 'F.(...)', waarin stond dat 'F.(...)' ook geld stuurde naar u; en ten derde bleek uit de tapgesprekken dat u, de tweede beklaagde in het vonnis, de parking controleerde. "Hij was een smokkelaar die rijk was geworden" (vonnis p.25). Verder oordeelde de rechtbank dat uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de smokkelactiviteiten van België naar het Verenigd Koninkrijk werden georganiseerd waarbij zonder de minste twijfel het direct of indirect verkrijgen van vermogensvoordelen de drijfveer was voor het plegen van de feiten. Bovendien blijkt uit de tapgesprekken, zoals hierboven vermeld dat u wel gelden ontving voor uw deelname aan de smokkelactiviteiten. Van een voorgehouden 'solidariteit' langs uw kant was dan ook allerminst sprake, aldus de rechtbank. Gelet op de veroordeling en de conclusies van de rechtbank staat uw schuld en uw individuele verantwoordelijkheid in de feiten vast.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten.

De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid voor de door u gepleegde misdrijven zou treffen. Uit uw verklaringen blijkt daarentegen een verontrustend gebrek aan normbesef in uw hoofd en een uiterst beperkt schuldinzicht. Zo verklaarde u dat u "de mensen hebt geholpen" en ontkende u opnieuw dat u geld hebt ontvangen (NPO p. 29). U lijkt enkel een schuld in te zien

ten aanzien van uw betrokkenheid bij het openen van vrachtwagens, waarover u verklaart "Ik vind die veroordeling terecht, want ik ben betrappt terwijl ik een bezitting van andere mensen heb opgedaan en aangeraakt (...)". Vervolgens beschuldigt u uw slachtoffers dat zij slechts hebben getuigd dat u een mensensmokkelaar bent om zichzelf vrij te krijgen, en dat u daardoor bent gestraft: "(...) en ten tweede ik heb de straf gekregen omdat mensen van mijn land hebben getuigd dat ik een mensensmokkelaar ben, dus die mensen hebben mij ook zo in een straf gebracht. En die mens die heeft getuigd, heeft dat gedaan om zichzelf vrij te krijgen." (NPO p. 29). U verklaarde verder nog: "(...) en van mijn gevangenisstraf heb ik mijn les geleerd, dat ik niet meer mocht bij zulke dingen betrokken zijn, en dat ik niet in zulke gevallen betrokken moet zijn om anderen te helpen en die les heb ik geleerd. Terwijl ik een hulp verkrijger ben, kan ik niet hulp verlener zijn. (...) Ik heb verkeerde dingen gedaan, om mensen te helpen, want ik heb die poort van de vrachtwagen dichtgedaan" (NPO p.29). De door u aangehaalde elementen doen echter op geen enkele manier afbreuk aan de vaststelling dat u veroordeeld werd voor de feiten in kwestie, noch aan de ernst van de door u gestelde handelingen.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus, is hij overeenkomstig artikel 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In het licht van de bovenstaande elementen bestaat er, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging. Bijgevolg is een verwijderingsmaatregel verenigbaar met artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Wat de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet betreft, stelt het CGVS vast dat er geen elementen zijn die een verwijderingsmaatregel in de weg staan. Uit de identificatie door de Belgische instanties (zie administratief dossier), en uit uw verklaringen blijkt dat u de Ethiopische nationaliteit heeft en bent geboren te Gojo in de Oromia regio. Op jonge leeftijd verhuisde u naar Addis Abeba, waar u bent opgegroeid en uw hele leven heeft gewoond. U verklaart zelf niet in etnie te geloven, maar uw ouders behoren tot de Amhaarse etnische groep, u spreekt ook de Amhaarse taal (NPO p. 7-8). In casu, dient de veiligheidssituatie in Addis Abeba beoordeeld te worden. Volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS is er actueel voor burgers uit Addis Abeba geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U haalde verder geen andere persoonlijke elementen aan (NPO. p28).

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft verenigbaar is met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15 maart 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

U komt niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Steunend op artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/3, 48/6, § 1 en § 5 Verblijfwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

Schending art. 4.1 Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;

Schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Verblijfwet;

Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

schending van het materiële motiveringsbeginsel;

schending van het zorgvuldigheidsbeginsel;

Schending van art. 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

Schending artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)”

“Schending van artikel 48/4, 48/5, 49/3, 55/4 van de Verblijfwet;

Schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Verblijfwet;

Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven;

Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel;

Schending van artikel 3 EVRM.”

Verzoeker wijst op de gedeelde bewijslast en samenwerkingsplicht van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet. Volgens de UNHCR Richtlijnen moet *in dubio* aan verzoeker het voordeel van de twijfel gegeven worden.

In de bestreden beslissing ontbreekt een objectief onderzoek gesteund op actuele bronnen.

Verzoeker stelt dat hij een dermate ernstige vrees had om terug te keren naar Ethiopië omwille van zijn geaardheid en dat hij uit angst een andere naam gaf aan de autoriteiten. Hij heeft nooit kwaadwillig enige diensten willen misleiden. Zijn doel was om door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk.

Verzoeker komt uit een land waar homoseksualiteit een groot taboe is en bovendien strafbaar is. Hij heeft zijn geaardheid steeds geheim moeten houden en heeft hier nooit met iemand over durven praten. Het is zeer moeilijk voor verzoeker om zich uit te drukken als het gaat over zijn seksualiteit. Verzoeker heeft het er duidelijk emotioneel moeilijk mee om de namen van zijn neven op te sommen. Nadat het hem opnieuw wordt gevraagd geeft hij wel degelijk de namen. Voor verzoeker is dit een moeilijke periode in zijn leven. Hij beseft dat hij gevoelens had voor mannen, iets wat absoluut nooit aanvaard zal worden in zijn land van herkomst. Bovendien was hij zeer jong. De neef die verzoeker betastte, was 27 jaar oud. Voor verzoeker was dit beangstigend. Verzoeker verklaart tevens dat hij zeer bang is. Hij vindt het moeilijk om over dermate gevoelige zaken in detail te gaan.

Verzoeker doet een theoretische uiteenzetting van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst op het proportionaliteitsbeginsel. De uitsluitingsgronden moeten worden toegepast op een manier die in verhouding staat met het beoogde doel. In de bestreden beslissing is er geen sprake van een proportionaliteitstoets. Er wordt geheel niet naar de individuele situatie van verzoeker gekeken. Verzoeker heeft zijn straf uitgezeten. Hij verklaart ook duidelijk dat hij enkel het misdrijf pleegde om zelf zijn overtocht te kunnen maken. Verzoeker begrijpt ten eerste dat hij een fout heeft gemaakt. Hij vormt absoluut geen actuele of toekomstige bedreiging voor de openbare orde. Verzoeker vraagt om hem niet uit te sluiten van de subsidiaire beschermingsstatus en deze hem toe te kennen.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker kan door louter te volharden in zijn homoseksualiteit en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses voor zijn onaannemelijke verklaringen geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“U verklaarde dat u de Ethiopische nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd en vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door u geschetste Ethiopische context aannemelijk te maken.

Ten eerste zijn uw verklaringen over de ontdekking en bewustwording van uw homoseksualiteit niet overtuigend. U werd gevraagd om concrete situaties te beschrijven die u deden beseffen dat u bent aangetrokken tot personen van hetzelfde geslacht. Hierop beschreef u een situatie waarbij u als tien à veertienjarige bij uw grootouders woonde, waar u een kamer deelde met tien tot vijftien andere neven, en waar u met vier van uw neven in hetzelfde bed sliep. U verklaarde “En toen waren er neven die groot waren, die waren dronken en die raakten mij, mijn orgaan, mijn penis en zo aan, en zo op die manier kwam ik terecht in die activiteiten, op die manier is het begonnen, en die aantrekking is toen op die manier begonnen” (NPO p. 13-14). U gevraagd om meer uitleg te geven over hoe dit zich verder heeft ontwikkeld, verklaarde u slechts in nogal vage bewoordingen “en nadien had ik geen andere relatie ofzo, met niemand totdat ik die jongen van mijn school heb ontmoet, en door samen opdrachten en projecten te doen, en samen te drinken en te ontspannen, op die manier is die aantrekking begonnen.” U gevraagd om nog meer te vertellen, om nog andere situaties en ervaringen te beschrijven die u tot het besef deden komen dat u tot mannen bent aangetrokken, verklaarde u vaagweg “wat ik heb meegemaakt toen ik jong was, is wat ik jullie heb verteld, en de rest is mijn ervaring met ervaring” (NPO p. 16). U gevraagd of er concrete aanleidingen waren of bepaalde gebeurtenissen die u tot de conclusie deden komen dat u tot mannen bent aangetrokken, verklaarde u in zeer algemene en oppervlakkige bewoordingen: “ik denk dat het een invloed is van wat is gebeurd toen ik jong was. Die opvoeding” Waarmee u opnieuw verwees naar de situatie waarbij u bij uw grootouders met jongens in hetzelfde bed sliep (NPO p.17). Het feit dat u slechts één concrete situatie kan aanhalen in uw bewustwording van uw seksuele oriëntatie totdat u een relatie bent begonnen met uw medestudent, geeft geen blijk van een doorleefde individuele ervaring en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid. Uw verklaringen omtrent uw bewustwording, die u zelf kadert in uw ‘opvoeding’ en de door u beschreven seksuele aanrakingen door uw neven zijn bovendien uiterst vaag, oppervlakkig, inconsistent en geven geen blijk van een doorleefd en reëel denkproces. U verklaarde dat er neven waren die groot waren, die dronken waren en u aanraakten. U gevraagd welke neven dit waren, verklaarde u vaagweg “zijn familie, van mijn grootouder, geen echte neven van mijn ooms en zo, maar een beetje”(NPO p. 13) U hun namen gevraagd, geeft u slechts één naam, namelijk M.(...) D.(...). Nochtans verklaarde u met maar liefst tien tot vijftien neven een kamer te delen en zelfs met 4 neven in één bed te slapen. Ook

verklaarde u initieel ook dat er “neven” – meervoud – waren die u aanraakten. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat u maar één naam geeft. U gevraagd welke andere neven dat nog deden, verklaarde u “die andere neven waren niet zo, maar we sliepen samen. Degene die mij aanraakte was M.(...), maar die jongens raakten elkaar ook.” (NPO p.14). U gevraagd welke jongens dit dan waren verklaarde u vaagweg en de vraag enigszins ontwijkend “er waren verschillende bedden, en we sliepen met vier of drie jongens in één bed” U gevraagd om de namen te geven van de andere jongens die elkaar aanraakten, verklaarde u, na wat nadenken, dat u maar twee mensen kent M.(...) D.(...) en K.(...) G.(...) (NPO p.14).

U gevraagd of er nog anderen waren, verklaarde u “ja, maar de namen, we waren met meer dan tien, vijftien ofzo. Is de vraag de mensen die zo aanrakingen doen”? Vervolgens verklaarde u dat enkel M.(...) en K.(...) degenen waren die jongens aanraakten. U gevraagd om alle namen van de mensen die met u op de kamer sliepen te overlopen, slaagt u er niet in om alle namen op te noemen (NPO p. 15). Het komt weinig geloofwaardig over, indien u werkelijk tot uw veertien jaar bij uw grootouders verbleef waarbij u de kamer deelde met uw andere neven, die klaarblijkelijk de context vormde voor uw homoseksuele bewustwording, dat u niet vlotjes al de namen van uw familieleden zou kunnen opsommen. Het feit dat u aarzelend en na aandringen van de PO slechts enkele namen van uw neven kan opsommen wekt de indruk dat de door u beschreven situatie gefabriceerd is en geen werkelijke doorleefde ervaring is. De door u beschreven situatie waarbij uw 27-jarige neef M.(...) u als tien/veertienjarige op een seksuele manier aanraakte, in een kamer die u deelde met minstens tien andere neven, en waarbij er ook andere neven elkaar op een seksuele manier aanraakten, komt verder weinig plausibel over en staat in fel contrast met de door u beschreven familiale context en normen. Zo verklaarde u immers dat het in de context waarin u opgroeide “abnormaal” was dat jongens elkaar op die manier aanraakten en dat u het enkel gewoon was om te zien dat uw vader en moeder van een verschillend geslacht zijn (NPO p.15-16). Bovendien verklaarde u dat uw vader heel conservatief en religieus was en dat uw grootouders dezelfde mentaliteit hadden. Hoewel u in die tijd nog niet over homoseksualiteit had gehoord, verklaarde u wel al iets gehoord te hebben van iemand die werd gevonden toen hij naar een porno van homo’s keek en die werd afgestoten in de maatschappij (NPO p. 16). Dat uw oudere neven dan ook in deze context zulk normafwijkend gedrag zouden stellen, en dat u zich hierbij geen enkele vragen stelde komt heel ongeloofwaardig over. Verder, wanneer u gevraagd werd hoe het kwam dat uw 27 jarige volwassen neef nog steeds de kamer moest delen met zijn 10-jarige neefjes, kon u hier geen bevredigende verklaring op geven en verklaarde u slechts “het was toen gewoon, we sliepen zo samen” (NPO p. 15).

Behalve uw vage en oppervlakkige verklaringen over de context van uw homoseksuele bewustwording, blijkt uit uw verklaringen ook op geen enkele manier een doorleefd denkproces die u tot het besef deden komen dat u homoseksueel bent. U door de protection officer gevraagd hoe u reageerde op de aanrakingen door uw oudere neef, verklaarde u “Zwijgen. je had geen ander gevoel” U gevraagd om te beschrijven waar u aan dacht, wat er door u heen ging, verklaarde u “ik was bang, ik had angst en ik kon maar zwijgen, en die kwamen meerdere keren, dronken” U gevraagd waarom u bang was, kon u dit echter niet verder duiden. U verklaarde slechts “ik kan dat niet weten waarom ik bang was” en u verklaarde “ik kon niet beseffen of weten wat hij mee bezig was” U gevraagd om dit verder te duiden, verklaarde u “ik bedoel, hij probeert mijn penis aan te raken, hij probeert dat sterker te maken, en hij probeert mijn penis in zijn anus te steken en hij had gedronken en ik zag allemaal wat hij aan het doen was, maar ik wist niet waar hij mee bezig was, ik besepte niet wat hij wilde” (NPO p. 14-15). U gevraagd waarom u wilde zwijgen over deze gebeurtenis, verklaarde u “ik weet niet waarom ik moest zwijgen, dat kan omdat ik klein was of omdat ik bang was, ik weet het niet” (NPO p. 15). U gevraagd waarvoor u dan schrik had, verklaarde u “ik was ook niet, ik kon niet weten wat hij aan het doen was. Ik was benieuwd.”(NPO p. 16). U verklaarde verder “in die tijd was ik nog jong, ik was niet klaar voor seksuele gemeenschap en zo en voor mij was dat raar” (NPO p. 15). Uit uw verklaringen blijkt op geen enkele manier hoe u deze situatie van seksuele aanrakingen door uw neven linkt aan uw eigen homoseksuele bewustwording. Uw verklaringen over het denkproces dat u hierbij had zijn bovendien zodanig op de vlakte dat ze geen blijk geven van een doorleefde ervaring. Het feit dat u niet verder kon uitleggen waarom u bang was, en het feit dat u verklaarde dat u “niet kon beseffen waar uw neef mee bezig was”, geeft allerm minst blijk dat u zich werkelijk bewust werd van uw homoseksuele geaardheid. Zelfs al zouden de aanrakingen door uw neef misschien het startpunt vormen van uw eigen bewustwordingsproces als homoseksueel, het feit dat u maar één situatie kan aanhalen en verder geen enkele andere specifieke, doorleefde en individuele situaties of ervaringen kan beschrijven over hoe uw homoseksuele bewustwording zich vandaaruit zou hebben ontwikkeld, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw voorgehouden seksuele oriëntatie.

Daargelaten dat u op geen enkel moment een reëel en doorleefd bewustwordingsproces kon beschrijven als homoseksueel, dient ten tweede te worden opgemerkt dat u ook rond uw eerste en enige homoseksuele relatie geen doorleefde en overtuigende verklaringen kon afleggen. U verklaarde dat u in uw hele leven één relatie hebt gehad, namelijk een relatie van twee jaar met een jongen genaamd F.(...) T.(...). U vertelde dat u F.(...) had leren kennen omdat hij een medestudent was op de school waar u architectuur studeerde. F.(...) was drie jaar jonger dan u en had u – als meer ervaren student – om hulp gevraagd om hem te helpen met zijn schoolprojecten (NPO p.12). U gevraagd om te beschrijven hoe uw relatie met F.(...) is begonnen en om

uw relatie te beschrijven, antwoordde u het volgende: "Dus op school hadden we een project samen, een opdracht en ik was beter in design, en hij was goed in modelleren, dus onze groep was goed één. En tijdens onze opdracht, we sliepen bij zijn ouders thuis, en tijdens onze opdracht, ons project gingen we ook iets drinken, ontspannen, en we sliepen op hetzelfde bed.

En de eerste keer was omdat we gedronken hadden, we raakten elkaar aan. Zijn eerste reactie was niet positief. En ik vroeg hem, en ik verontschuldigde me, ik zei sorry, en hij zei "het is geen probleem", en op die manier is het begonnen. Sinds toen is de relatie begonnen." (NPO p.19). Het dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over hoe uw relatie met F(...) is begonnen vaag en oppervlakkig zijn, en bovendien verschillende inconsistenties bevatten. Zo verklaarde u initieel dat u F(...) leerde kennen op school, via een opdracht om een groepswork te doen (NPO p.12). Ook in uw beschrijving, zoals hierboven vermeld, verklaarde u dat u samen met F(...) een project had op school in groep. U verduidelijkte zelfs dat uw groep complementair was samengesteld omdat u goed was in design en F(...) goed in modelleren (NPO p. 19). Echter, wat later tijdens het persoonlijk onderhoud wijzigt u uw verklaringen en verklaart u plots dat F(...) een individueel project had en dat u hem gewoon hielp met dit project, bovendien verklaarde u dat u hem had leren kennen op het transport (NPO p.19). U gevraagd over welke periode u F(...) hielp met zijn project, antwoordde u vaagweg "tot het einde, totdat we betrappt zijn". U gevraagd om te verduidelijken over welke periode dit was, verklaarde u opnieuw vaagweg "in die twee jaar tijd dat we samen waren" U vervolgens nogmaals gevraagd hoelang de periode van het project zelf was, verklaarde "elk semester is er een nieuw project" U nogmaals gevraagd hoelang u hem bij zijn project hebt geholpen, verklaarde u "tot het einde, ongeveer 4 maanden één project", waarbij u nog steeds geen duidelijkheid verschaft over de periode dat u F(...) hielp met zijn project. U gevraagd hoe vaak u met F(...) afsprak om hem te helpen met zijn project, verklaarde u opnieuw in vage termen "ik spendeer mijn tijd meestal bij hem". U gevraagd om een indicatie te geven hoe vaak dit is, verklaarde u "Het is moeilijk voor mij om nu die tijd dagen te geven, maar laten we zeggen meestal" (NPO p.19). De eerste drie maanden na uw ontmoeting met F(...) zagen jullie elkaar enkel op het transport. Pas in het tweede trimester, 6 maanden na jullie eerste ontmoeting ging u een eerste keer bij hem thuis logeren om aan zijn project te werken omdat hij echt hulp nodig had bij zijn project en omdat het project moeilijker en moeilijker werd (NPO p. 22). Op een keer, toen u bij F(...) bleef logeren, gingen jullie iets gaan drinken en ontspannen. Jullie hadden gedronken en lagen in hetzelfde bed en u probeerde hem aan te raken op zijn lichaam in een poging om seks te hebben. F(...) reageerde boos en stuurde u weg van zijn huis. Een tijd later verontschuldigde u zich, en aanvaardde F(...) uw excuses (NPO p. 23). Uit uw verklaringen rond uw poging om F(...) aan te raken en seks met hem te hebben, blijkt niet de minste reflectie over uw gedrag in een sociale en maatschappelijke context waar seksuele activiteiten tussen twee mannen niet wordt aanvaard en zelfs strafbaar is, en waar homoseksualiteit an sich een ontzettend taboe onderwerp is, zoals u zelf ook verklaarde (NPO p.16, 18). U verklaarde eerder tijdens het persoonlijk onderhoud "ik wil zijn zoals wie ik ben en daar is er veel risico, wat wij daar deden was niet in het openbaar zoals we wilden, maar voorzichtig, verbergen" (NPO p.13). Uit uw verklaringen omtrent uw eerste poging om seks te hebben met F(...) blijkt daarentegen niet de minste voorzichtigheid, noch reflectie rond het risico dat u nam. U gevraagd om meer context te geven over uw poging om F(...) aan te raken, verklaarde u louter "we waren dronken, en we sliepen in hetzelfde bed." (NPO p. 22). U gevraagd waarom u hem probeerde aan te raken, gelet immers op het risico dat u daarmee neemt, blijkt opnieuw een weinig doordachte reflectie en verklaarde u enkel "dat weet ik niet, misschien zoals ik daarnet heb verteld is het een invloed van mijn jeugd, wat er toen was gebeurd." U gevraagd wat u met de aanraking wilde bereiken, verklaarde u "het is een gevoel vanbinnen, en het was om seks te hebben" Bovendien verklaarde u dat het de eerste keer was dat u probeerde om iemand op die manier aan te raken. U gevraagd wat u deed beslissen om dat toen te proberen, verklaarde u "dat kan misschien van natuur zijn, mijn hartslag verhoogde, we hadden toen ook gedronken, ik weet niet welk gevoel van binnen dat was". U gevraagd hoe u dacht dat F(...) zou reageren, verklaarde u "het was maar een poging van mij, ik heb het geprobeerd, hij was boos, ik moest weg van hem" U gevraagd om welke reden u dacht dat het oké was om het te proberen bij F(...), gelet op het taboe in de maatschappij en het feit dat dit niet aanvaard wordt, verklaarde u "ik was toen dronken en dat kan ook een invloed zijn van wat is gebeurd toen ik jong was, of van de natuur" (NPO p. 23). Uit geen enkele van uw verklaringen blijkt ook maar enige reflectie over het risico dat u nam, of over hoe F(...) mogelijks zou reageren op uw seksuele avances. Uw loutere bewering dat u dronken was, biedt in deze geen verschooning, aangezien deze hele situatie en het feit dat F(...) boos reageerde toch ten minste een zekere gedachtestroom moet hebben teweeggebracht bij u als homoseksueel in een homofobe context, zelfs al was u minder geremd door het feit dat u dronken was. Het feit dat u deze poging hebt gewaagd zonder enige voorzichtigheid en zonder enige reflectie staat in fel contrast met uw eerdere verklaringen dat u het moeilijk vond om iemand te vinden, omdat het taboe is en mensen niet open zijn om er iets over te zeggen en dat het een risico is, en dat er veel risico is om te zijn wie u bent en dat u voorzichtig en verborgen en niet openbaar kan beleven (NPO p.13,18). Over hoe uw relatie met F(...) dan uiteindelijk is begonnen, zijn uw verklaringen opnieuw weinig overtuigend. Nadat u uw excuses had aangeboden, vroeg F(...) u opnieuw om hem te helpen met zijn projecten. U deed vervolgens voor een tweede keer een poging om F(...) aan te raken (NPO p.23). Ook rond deze tweede poging blijkt uit uw verklaringen niet het minste denkproces, noch kon u deze poging op een concrete en geïndividualiseerde manier contextualiseren. U verklaarde slechts "nadat hij mijn excuses aanvaardde, ik naderde hem op dezelfde manier, door het project om hem te helpen, en op die

manier heb ik nog opnieuw geprobeerd, en hij aanvaardde.” en “ik heb geprobeerd met hem seks te hebben, en hij aanvaardde het” (NPO p. 23). U gevraagd om meer context te geven, om uit te leggen hoe u de toenadering tot F.(...) hebt aangepakt, wetende dat hij de eerste keer boos op u was geworden, komt u niet verder in uw verklaringen dan “dus het ging zo, we deden het project samen, we sliepen samen, en op die manier is de seks begonnen” en “zoals ik jullie daarmee zei, we gingen samen ontspannen, we drinken samen, we sliepen samen, op die manier is de zaak begonnen” (NPO p. 23). Dat u zomaar, zonder na te denken, herhaaldelijk seksuele avances maakt naar uw medestudent, zonder dat u enig idee heeft hoe hij hier op zal reageren, valt niet te rijmen met de homofobe Ethiopische maatschappelijke context, waar u maar al te goed van op de hoogte was. Uit uw verklaringen blijkt niet de minste voeling met de situatie van homoseksuelen in de Ethiopische context, hetgeen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden geaardheid ondergraaft.

Verder kan nog worden opgemerkt dat ook over uw relatie met F.(...) zelf, u geen doorleefde en geloofwaardige verklaringen kon afleggen. Hoewel u verklaarde twee jaar lang een relatie te hebben gehad met F.(...) en verliefd op hem te zijn geweest, was uw beschrijving van uw relatie met F.(...) uiterst oppervlakkig. U beschreef uw relatie als “voor mij was dat een goeie relatie, een verborgen relatie, maar een goeie” U gevraagd om uit te leggen wat een goeie relatie voor u inhield, verklaarde u in heel algemene termen “ik bedoel ik was gelukkig bij hem” U gevraagd om te beschrijven wat uw relatie inhield, wat jullie samen deden, en welke diepgaande gesprekken u voerde, komt u niet verder dan enkele vage en oppervlakkige verklaringen, als “samen ontspannen, we gingen samen naar school en we sliepen samen” en “we praatten over veel dingen, wat nog”(NPO p. 24). U verklaarde dat F.(...) ook homoseksueel was, doch weet niets over zijn bewustwording en verklaarde dat dit ook nooit een thema was dat jullie bespraken. Verder wist u ook niets over eventuele eerdere relaties die F.(...) gehad heeft (NPO p. 24-25). Gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u hierover nooit met elkaar hebt gepraat. Het is niet geloofwaardig dat u tijdens uw amoureuze relatie met F.(...) die twee jaar duurde nooit enige interesse hebt getoond voor de ontdekking door uw partner van zijn homoseksualiteit, een moment dat in zijn leven toch een bijzonder belangrijke rol speelt. Het feit dat dit klaarblijkelijk nooit een gespreksonderwerp was bij jullie, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder verklaarde u over uw relatie met F.(...), dat u niet wilde dat andere mensen zouden weten dat jullie een relatie hadden, en dat jullie voorzichtig moesten zijn. Echter, wanneer de protection officer u vragen stelde over wat jullie hierover bespraken en hoe jullie dan “voorzichtig” waren, kon u dit niet concreet uitleggen en verklaarde u slechts “(...) dat we deden zoals de anderen” en “dat we ook tijdens onze babbel, niet over de zak praten, normaal die maatschappij, de anderen kunnen niet denken dat we zo een relatie hebben. Dus we hadden geen speciale voorzichtigheid nodig”(NPO p. 25). Uw verklaring dat “u deed zoals de anderen” en dat u “geen speciale voorzichtigheid nodig had” staat in fel contrast met uw beschrijving van het incident waarbij u en F.(...) werden betrappt door zijn ouders terwijl jullie seks hadden in de woonkamer (NPO p.12). Indien u werkelijk een verborgen relatie had met F.(...) en op verschillende manieren “voorzichtig” moest zijn, kan toch verwacht worden dat u hieromtrent concrete en persoonlijke voorbeelden kan geven. Het feit dat u hier niet in slaagt, en bovendien enkel incidenten vermeld waarbij u net het tegenovergestelde gedrag vertoont van voorzichtigheid en verborgenheid is een inconsistentie die de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder in de verf zet.

Van iemand die beweert homoseksueel te zijn, en zijn homoseksualiteit heeft moeten gewaarworden en beleven in een context die hiertegenover uiterst vijandig staat, kan verwacht worden dat u doorleefde verklaringen aflegt over uw eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen, relaties en de eigenheid van uw homoseksualiteit, wat dit voor u en uw omgeving heeft betekend, niet in het minst in verhouding tot een maatschappij en omgeving waar homoseksualiteit niet geaccepteerd wordt en waar dit zelfs strafbaar wordt gesteld. Zoals hierboven werd vastgesteld bleken uit uw verklaringen echter geen doorleefde, persoonlijke en diepgaande ervaringen, noch enig denkproces over uw seksuele oriëntatie binnen een homofobe context, waardoor het CGVS dient te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden homoseksualiteit en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid.”

Daarnaast wijst de Raad erop dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn identiteit. Verzoeker stelt dat hij dit deed omdat hij angst had om terug te keren naar Ethiopië wegens zijn geaardheid. Gelet op bovenstaande motivering echter, die verzoekers geaardheid ongeloofwaardig acht, doet verzoeker hiermee geen afbreuk aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Zoals blijkt uit het administratieve dossier, hanteerde u in België immers jarenlang een alias onder de naam “E.(...) D.(...)”, geboren op [...] augustus 1994 te Asab, van Eritrese nationaliteit, of een versie hiervan (“E.(...) D.(...)”, geboren [...]08/1994 van Eritrese nationaliteit; “E.(...) D.(...)”, geboren [...]08/1994 van Eritrese nationaliteit; “E.(...) D.(...)”, geboren [...]10/1994 van Eritrese nationaliteit; “E.(...) D.(...)”, geboren [...]10/1992 van Eritrese nationaliteit, “E.(...) D.(...)” geboren [...]10/1994 van Eritrese nationaliteit; “H.(...)”

G.(...)”, geboren [...]08/1994 van Eritrese nationaliteit). Uiteindelijk kon u op basis van externe informatie en zonder enige medewerking van uw kant door de Belgische instanties geïdentificeerd worden als T.(...) A.(...) A.(...), geboren op [...] augustus 1984 te Gojo, Ethiopië. U bevestigde deze identiteit (NPO p. 7). Verder legde u geen enkel document voor ter staving van uw identiteit, reisweg of vluchtrelaas hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid.

Uw identiteit blijkt voorts eveneens uit een visumhit die op uw naam werd teruggevonden (zie informatie in administratief dossier). Uit deze informatie blijkt dat u op 12 juli 2018 een visumaanvraag deed om naar Duitsland te reizen, op grond van uw Ethiopisch paspoort, afgeleverd op 28 februari 2018, een zevental maanden voor uw beweerde vertrek uit Ethiopië. Hoewel u verklaarde nooit in het bezit te zijn geweest van een Ethiopisch paspoort, en voor uw vertrek uit het land gebruik zou hebben gemaakt van een vals paspoort, met daarin uw eigen naam en foto (zie ‘Verklaring DVZ’, punt 33), dient te worden vastgesteld dat u dit paspoort reeds verwierf in februari 2018, uw correcte identiteitsgegevens vermeldt, en de echtheid van dit paspoort klaarblijkelijk niet in vraag werd gesteld door de Duitse autoriteiten die u op 13/07/2018 een Schengenvisum afleverden in dit paspoort. Eveneens dient eraan herinnerd dat u voor de politiediensten op 06/08/2020, nog volhield dat u E.(...) D.(...) heet en de Eritrese nationaliteit bezit, maar u wel betaald heeft voor een Ethiopisch paspoort op naam van A.(...) A.(...) T.(...) (zie Vonnis Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde DE[...], d.d. 15/06/2021, blad 17, punt 17.2). Deze vaststellingen, alsook het gegeven dat u tijdens uw jarenlange verblijf in België verschillende manifest leugenachtige verklaringen aflegde over uw identiteit, en uw werkelijke identiteit – zoals deze ook blijkt uit uw Ethiopisch paspoort – met opzet verborgen hield, kan geenszins aangenomen worden dat uw Ethiopisch paspoort, waarmee u Ethiopië heeft verlaten, een vals paspoort zou zijn, zoals u beweert. Er kan aan deze verklaring dan ook geen geloof worden gehecht.”

Waar verzoeker nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “gedeelde bewijslast” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

Verder moet verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Bij een gebrek aan een dienstig verweer tegen de overige motieven van de bestreden beslissing, worden deze eveneens integraal door de Raad overgenomen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Er liggen evenmin elementen voor, noch worden deze door verzoeker aangevoerd dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing motiveert bovenal nog het volgende:

“Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen redenen zijn om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplicht namelijk niet dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot de uitsluiting van deze bescherming.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat: (...) c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, strafzaken, van 15 juni 2021 blijkt dat u veroordeeld werd tot een hoofdgevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 424.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, waarvan een deel van de geldboete (324.000 euro) met uitstel voor een periode van drie jaar (zie vonnis, p. 33), omwille van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. U werd eveneens vijf jaren ontzet uit de rechten, zoals voorzien in artikel 31 van het Strafwetboek. Tevens werd u schuldig bevonden aan het deel uit maken van een vereniging die werd opgericht met het oogmerk misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van 10 tot 15 jaar of langer, met name een vereniging die zich bezig hield met mensensmokkel.

Uit de resultaten van het uitgevoerde strafonderzoek is naar het oordeel van de rechtbank gebleken dat u deel uitmaakte van een bende van mensensmokkelaars en dat u persoonlijk betrokken was bij de mensensmokkel van transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk, van 53 slachtoffers in de periode tussen 6 augustus 2019 tot 27 mei 2020. De rechtbank twijfelt er niet aan dat u een actieve rol op zich nam bij de smokkelactiviteiten op de parking langs de E17 in Kruibeke waarbij u bovendien handelde met het oog op een direct of indirect vermogensvoordeel. De bende waarin u betrokken was opereerde op de parking langs de E17 in Kruibeke, waar het de toegang forceerde tot de laadruimte van vrachtwagens die richting het Verenigd Koninkrijk reden en transmigranten tussen de lading verstopte. Uit de tapgesprekken en het telefoononderzoek waarnaar wordt verwezen in het vonnis, blijkt dat u als smokkelaar fungeerde op de parking in Kruibeke, en hierbij onder andere instond voor het openen en sluiten van de vrachtwagens. U en de eerste beklaagde, waren degenen die de beslissingen namen aangaande de smokkelactiviteiten. U was ook betrokken bij het smokkelen van een zwangere vrouw en bestelde via een tussenpersoon voorwerpen om vrachtwagens te kunnen openen. Eveneens blijkt uit het politieel onderzoek, het aanhoudingsbevel dd. 27/05/2020 en het vonnis van de rechtbank dd. 15/06/2021 dat uw activiteiten een voorzetting vormden van de smokkelactiviteiten van een mensensmokkelorganisatie geleid door zekere 'B.' die in het kader van een eerder onderzoek naar mensensmokkel op 16 januari 2019 werd gearresteerd. Uit de tapgesprekken besproken in het vonnis dd.15/06/2021 blijkt immers dat u 45 personen van deze 'B.' smokkelde naar het Verenigd Koninkrijk, en vervolgens nog eens 25 nieuwe personen accepteerde voor 25.000 euro. In het aanhoudingsbevel wordt ook nog vermeld dat de parking langs de E17 sinds 05/02/2019 bijna dagelijks werd gebruikt om transmigranten op vrachtwagens te steken. U smokkelde de personen die eerder aan B. betaalden, in ruil zou u na de vrijlating van B. gratis naar het Verenigd Koninkrijk kunnen gaan. Samen met uw handlanger 'Z.', de eerste beklaagde in het vonnis dd.15/06/2021, besliste u mee wanneer er naar de parking zou worden gegaan en instrueerde u de transmigranten om zich via het openbaar vervoer naar de parking te begeven. U stond in voor de voorverkenning op de parking, u bepaalde samen met de eerste beklaagde in het vonnis welke vrachtwagen zou worden ingeladen en stond in voor het openen en sluiten van de vrachtwagens. Daarnaast zorgde u er ook voor dat jullie over het nodige werkmateriaal beschikten om de vrachtwagens gemakkelijker te kunnen openen. De rechtbank oordeelde eveneens dat er sprake was van verzwarende omstandigheden, met name dat u misbruik hebt gemaakt van de kwetsbare situatie van de slachtoffers, dat u het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebt gebracht, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, en dat het een daad betrof van deelneming aan vereniging van mensensmokkel.

Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausule vervat in artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf moet rekening worden gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf "ernstig" is in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de aard van de feiten in kwestie, de straf die u werd opgelegd en de motiveringswijze van de strafrechter blijkt ontegensprekelijk dat het om ernstige feiten gaat. Uit het vonnis blijkt dat u een belangrijke en actieve rol vervulde in een criminele bende die zich bezighield met grootschalige mensensmokkel. In totaal werd uw betrokkenheid bewezen geacht voor maar liefst 53 feiten van mensensmokkel in de periode van 6 augustus 2019 tot en met 27 mei 2020. Uw activiteiten bij de smokkelbende zijn geen geïsoleerde, eenmalige feiten, maar daarentegen de voorzetting van een reeds bestaand en georganiseerd mensensmokkelnetwerk. Het feit dat u over een periode van 296 dagen betrokken was bij de mensensmokkel van maar liefst 53 personen toont het repetitieve en structurele karakter aan van uw activiteiten. Met uw activiteiten vormde u ook een belangrijke schakel binnen de bredere mensensmokkel organisatie. U zorgde er immers voor dat de activiteiten van de voormalige bendeleider 'B.' konden worden verdergezet, nadat deze laatste werd gearresteerd en in de gevangenis werd vastgehouden. Behalve de grootschaligheid en gewoonte van uw activiteiten, en het feit dat u met uw activiteiten op een structurele manier bijdroeg aan een georganiseerde criminele smokkelbende, dient ook te worden gewezen op het systematisch misbruik maken van de kwetsbare positie van de slachtoffers om de ernst van uw misdrijf te kwalificeren. Dit werd ook door de

rechtbank aangehaald als een verzwarende omstandigheid. De slachtoffers zijn immers transmigranten, die illegaal verblijven in een vreemd land, de taal niet spreken, geen documenten hebben. Uit de tapgesprekken bleek bovendien dat er zelfs een zwangere vrouw werd gesmokkeld. Van deze weerloze slachtoffers, die omwille van hun zwakke en soms hopeloze situatie in hun land van herkomst gemakkelijk te overtuigen zijn met verhalen over het zogenaamde 'beloofde land', werden grote sommen geld gevraagd. Niet alleen maakte u misbruik van personen in een kwetsbare positie (zie vonnis, p. 28, punt 13), u bracht daarenboven ook hun leven in gevaar door hen te plaatsen tussen de lading van rijdende vrachtwagens en in koeltransporten. Dergelijke transporten zijn duidelijk niet zonder gevaar, aangezien de transmigranten tussen de lading zitten en deze ingeval van noodstop of een verkeersongeval kan verschuiven. De temperaturen in de koelwagens zijn bovendien volstrekt ongeschikt en rondt gevaarlijk en de zuurstof is er beperkt, met verstikkingsgevaar tot gevolg. De rechtbank kwalificeerde de feiten waarvoor u werd veroordeeld als zijnde zeer ernstig (zie vonnis, p. 31, punt 3.4) "Beklaagden zijn niets ontziende mensensmokkelaars. Hun enige doel en bekommernis is om op de kap van sukkelaars zoveel mogelijk geld te verdienen. Beklaagden werken de verdere uitbuiting van hen die op zoek zijn naar betere levensomstandigheden in de hand. In het land waar zij uiteindelijk stranden, wacht de slachtoffers vaak enkel een leven in de illegaliteit en uiterste marginaliteit, hetgeen onmiskenbaar een negatieve impact heeft op het economisch bestel (zwartwerk) en de Schatkist. Ook de arbeidsmarkt wordt verstoord en het asiel –en vreemdelingenbeleid wordt ondergraven. Tegen dergelijk maatschappelijk destabiliserend crimineel gedrag, dat getuigt van een gewetenloze en uiterst verwerpelijke mentaliteit, dient ter bescherming van de maatschappij in het algemeen en ter bescherming van de illegalen en het ter zake gevoerde beleid in het bijzonder, hard te worden opgetreden.", aldus het vonnis. Er werd u dan ook een gevangenisstraf van 40 maanden opgelegd, zonder uitstel en een zeer hoge geldboete (zie supra), waarvan u een deel met uitstel mocht betalen. U werd ook voor vijf jaren uit uw rechten ontzet. De ernst van de feiten, blijkt verder uit de zeer kwalijke praktijk van georganiseerde mensensmokkel, die onlosmakelijk verbonden is met menselijk leed en gepaard gaat met aanzienlijke risico's voor de slachtoffers, waarbij men er niet voor terugdeinst om de fysieke integriteit en het leven van de gesmokkelden in gevaar te brengen. .

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf. U werd voor bovenvermelde feiten immers veroordeeld door de Belgische strafrechter in het vonnis uitgesproken op 15 juni 2021. De rechtbank twijfelde er niet aan dat u een actieve rol op zich nam bij de smokkelactiviteiten op de parking langs de E17 in Kruibeke. Hoewel u hiërarchisch iets onder eerste beklaagde in het vonnis fungeerde, was u samen met de eerste beklaagde degene die de beslissingen nam aangaande de smokkelactiviteiten, waaruit blijkt dat u dus wel degelijk een belangrijke rol had in het smokkelgebeuren, en als mededader dient te worden beschouwd. De rechtbank oordeelde bovendien dat u handelde met het oog op een direct of indirect vermogensvoordeel, hoewel u dit laatste bij de rechtbank betwistte. De rechtbank wees er echter op dat het niet vereist is dat u telkens persoonlijk geld heeft ontvangen om te stellen dat u handelde "met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel". Het feit dat men rechtstreeks of via een tussenpersoon zijn medewerking verleent aan mensensmokkel volstaat om zich als mededader schuldig te maken aan de feiten. Zo werd onder meer verwezen naar de tapgesprekken waaruit bleek dat u de personen smokkelde die aan B. betaalden, en dat u dan zelf gratis naar het Verenigd Koninkrijk zou kunnen gaan; Dat u ook geld ontving voor uw aandeel in de smokkelactiviteiten bleek uit een gesprek tussen eerste beklaagde in het vonnis en een zekere 'F.(...)', waarin stond dat 'F.(...)' ook geld stuurde naar u; en ten derde bleek uit de tapgesprekken dat u, de tweede beklaagde in het vonnis, de parking controleerde. "Hij was een smokkelaar die rijk was geworden" (vonniss p.25). Verder oordeelde de rechtbank dat uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de smokkelactiviteiten van België naar het Verenigd Koninkrijk werden georganiseerd waarbij zonder de minste twijfel het direct of indirect verkrijgen van vermogensvoordelen de drijfveer was voor het plegen van de feiten. Bovendien blijkt uit de tapgesprekken, zoals hierboven vermeld dat u wel gelden ontving voor uw deelname aan de smokkelactiviteiten. Van een voorgehouden 'solidariteit' langs uw kant was dan ook allerm minst sprake, aldus de rechtbank. Gelet op de veroordeling en de conclusies van de rechtbank staat uw schuld en uw individuele verantwoordelijkheid in de feiten vast.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten.

De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid voor de door u gepleegde misdrijven zou treffen. Uit uw verklaringen blijkt daarentegen een verontrustend gebrek aan normbesef in uw hoofde en een uiterst beperkt schuldinzicht. Zo verklaarde u dat u "de mensen hebt geholpen" en ontkende u opnieuw dat u geld hebt ontvangen (NPO p. 29). U lijkt enkel een schuld in te zien ten aanzien van uw betrokkenheid bij het openen van vrachtwagens, waarover u verklaart "Ik vind die veroordeling terecht, want ik ben betrapt terwijl ik een bezitting van andere mensen heb opgedaan en aangeraakt (...)". Vervolgens beschuldigt u uw slachtoffers dat zij slechts hebben getuigd dat u een mensensmokkelaar bent om zichzelf vrij te krijgen, en dat u daardoor bent gestraft: "(...) en ten tweede ik heb de straf gekregen omdat mensen van mijn land hebben getuigd dat ik een mensensmokkelaar ben, dus die

mensen hebben mij ook zo in een straf gebracht. En die mens die heeft getuigd, heeft dat gedaan om zichzelf vrij te krijgen.” (NPO p. 29). U verklaarde verder nog: “(..) en van mijn gevangenisstraf heb ik mijn les geleerd, dat ik niet meer mocht bij zulke dingen betrokken zijn, en dat ik niet in zulke gevallen betrokken moet zijn om anderen te helpen en die les heb ik geleerd. Terwijl ik een hulp verkrijger ben, kan ik niet hulp verlener zijn. (..) Ik heb verkeerde dingen gedaan, om mensen te helpen, want ik heb die poort van de vrachtwagen dichtgedaan” (NPO p.29). De door u aangehaalde elementen doen echter op geen enkele manier afbreuk aan de vaststelling dat u veroordeeld werd voor de feiten in kwestie, noch aan de ernst van de door u gestelde handelingen.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus, is hij overeenkomstig artikel 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In het licht van de bovenstaande elementen bestaat er, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging. Bijgevolg is een verwijderingsmaatregel verenigbaar met artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Wat de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet betreft, stelt het CGVS vast dat er geen elementen zijn die een verwijderingsmaatregel in de weg staan. Uit de identificatie door de Belgische instanties (zie administratief dossier), en uit uw verklaringen blijkt dat u de Ethiopische nationaliteit heeft en bent geboren te Gojo in de Oromia regio. Op jonge leeftijd verhuisde u naar Addis Abeba, waar u bent opgegroeid en uw hele leven heeft gewoond. U verklaart zelf niet in etnie te geloven, maar uw ouders behoren tot de Amhaarse etnische groep, u spreekt ook de Amhaarse taal (NPO p. 7-8). In casu, dient de veiligheidssituatie in Addis Abeba beoordeeld te worden. Volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS is er actueel voor burgers uit Addis Abeba geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U haalde verder geen andere persoonlijke elementen aan (NPO. p28).

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft verenigbaar is met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker stelt dat er in de bestreden beslissing geen proportionaliteitstoets is uitgevoerd bij de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus en er geheel niet naar de individuele situatie van verzoeker is gekeken.

Uit de bovenstaande motieven van de bestreden beslissing blijkt echter dat de verwerende partij wel degelijk, bij de beoordeling van de vraag naar de mogelijke uitsluiting van verzoeker rekening heeft gehouden met de ernst van de gestelde daden, met de individuele verantwoordelijkheid van verzoeker en met de verschoningsgronden die hij heeft aangevoerd.

De motivering in de bestreden beslissing inzake de subsidiaire beschermingsstatus is aldus pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier. Bijgevolg wordt deze motivering, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad. Op basis van bovenstaande vaststellingen is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoeker, in ondergeschikte orde, wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet.

In de eerste plaats kon ook al worden vastgesteld dat verzoeker geen reëel risico op ernstige schade aannemelijk kon maken in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP